

- 98) санитар. подпоручикъ о. з. д-ръ Кир. Панайотовъ - младши полкови лъкаръ,  
 99) санитар. подпоручикъ д-ръ П. Недевски — младши полкови лъкаръ,  
 100) кандидатъ-офицеръ аптекарь Георги Ив. Сапуновъ — аптекарь.

**Забележка.** — Следъ преминаване на Границата (12-и X), въ Полка се явиха: подпоручикъ о. з. Георги Кьосеивановъ, подпоручикъ о. з. Ил. Василевъ, кандидатъ-офицеръ Несторъ Симеоновъ и санит. подпоручикъ о. з. А. Сахатчиевъ\*. Тѣ бѣха назначени: първиятъ — въ 5-а рота, вториятъ — въ 10-а рота, третиятъ — въ 15-а рота и четвъртиятъ — въ 2-а дружина.

\*

Предизвестени, че войната съ Турция вече се започва, и че на 5-и октомври сутринъта предстои движение къмъ Границата, полковетѣ отъ 2-а бригада на 5-а Дунавска дивизия, въ с. Автаня, бѣха готови за походъ. 18-и пех. полкъ бѣ построенъ югоизточно отъ селото още въ 7 часа, и мълчаливо очакваше заповѣдъ за тръгване. Всички погледи бѣха обърнати къмъ мястото, откъдето щѣше да се зададе полковиятъ командиръ. . . Съ трепетно чувство и съ препълнени отъ възторгъ сърдца, Етърци очакваха появяването, на своя командиръ, отъ когото щѣха да чуятъ очакваната вѣсть за обявяването на войната и да узнаятъ задачата, която имъ предстои да изпълнятъ. Всички чувствуваха величието на момента, който ги призоваваше къмъ изпълнение на своятъ дългъ съ цената на самопожертвуване. . . И ето че командирътъ на полка, подполковникъ Антоновъ, се яви предъ стройнитѣ редици на Етърци, застана съ коня си предъ фронта на полка и съ високъ гласъ поздрави дружинитѣ съ обявяването на войната. Гръмовито, нестихващо „Ура“ съпроводи неговитѣ думи. . . Радостъ засия по лицата на всички Етърци. . . Прочетена бѣ следъ това и заповѣдъта на командуващия III армия, която извика новъ възторгъ и бурно, продължително „ура“ — свидетелство за пълната готовностъ на Етърци да извършатъ подвизитѣ, къмъ които ги призоваваше моментътъ.

Въ 8 часа и 30 минути сутринъта Полкътъ тръгна отъ с. Автаня, като пътуваше въ колоната на Бригадата следъ 20-и пех. Добруджански полкъ. Въ 18 часа 2-а бригада пристигна въ с. Бююкъ Бунаръ, дето се установи да нощува. 14-и пех. Етърски полкъ се разположи по квартира въ селото, като назначи 2-а дружина въ охрана.

1-а дружина, която бѣ отдѣлена отъ Полка още при с. Автаня, и, като лѣва странична стража на колоната, следваше по пътя с. Арпачъ — Харманъ Кърж — Дермени, бѣ застигната и смѣнена при последното село отъ 3-а бригада, и въ 20 часа и 50 минути вечеръта се прибра при Полка, въ с. Бююкъ Бунаръ.

Въпрѣки доброто време, по причина на лошия пътъ и силнопрестъчената мястостъ, походътъ бѣше доста тежъкъ. Обозитѣ закъсняха твърде много, което стана причина хората да не получатъ топла храна за вечеря.